

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAV. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

АБОНАМЕНТ: 10 броя 4:50 лв., 20 броя 9 лв.,
40 броя 18 лв. Един брой 50 ст. Двоен — 1 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 6 Септември № 28
Варна. Adresse: Sch. Dikidjief, 6 Septemberstr. 28 Warna

МОСКВА - БЕРЛИН - ГЕНУА.

Стремлението на Руското Правителство да влезе в разбирателство с западно европейския капитализм е продукт на материалните сили, които се надигат в Русия. По натиска на тия сили, то се съгласи „да съдейства за възстановяване на мира“ и разложеното капиталистическо стопанство. Правителството в Русия не можеше да не държи сметка за въздигащите се дребно буржуазни и буржуазни сили, скрити зад фирмата „чук и сжрп“ в кооперациите и правителствените учреждения. Селачеството, тая маса от дребни собственици и скритите тъмни сили в градовете, наложиха на съветите изпращането на Красин в Лондон и то в онова време, когато английската буржуазия търсеше удушник за да сломи величавата героична борба на минорите. Затворените уста на Красин и пасифистичното държане на III интернационала, донесоха триумфа на Английската буржуазия, а от там и офанзивата на световната буржуазия. Как мотивира Ленин след това остъпничеството извършено от революционна Русия? „До когато другарите от Запад неподготвят революцията в своите страни, до тогава Русия ще плаща данък на западно европейския капитализм.“

Ние признаваме, че концесиите в системата на Държавен капитализм означава данък на капитализма. Работничеството, което е вжлечено във водовъртежа на политическите събития и борби и което чува невжобобразимата канонада на последък, която произлиза от буржуазните и дребно-буржуазните блукави речи и вестникарски недомислия, са пита: Нима липсват условия за една всестранна революция, която би донесла освобождението на пролетарията от мжчителната инквизиция на капитализма? И защо не се „подготвя“ и от кого се забавя нейния ход? Защото нам ни е известно, „че всестранната социална революция ще се яви само при оная степен във развитието на обществото, когато придобитите производствени сили и съществуващи обществени учреждения не могат да съществуват и понататък“ — К. Маркс.

Америка е задушана от златния телец. Стокообмената между Англия, Америка, Франция, Италия и други страни е на замиране. Невжобобразимата анархия в паричните знаци — валютата между страни с по-висока, от тия — с по-ниска валюта създаде спиране движението на стокообмената между индустриално високо и слаборазвитите страни. Високо развитите страни, каквато е Германия, Унгария и др. сжс производенията си конкурират индустриалните страни с висока валюта. А от всичкия тоя хаос на противоречията и анархията страда най-много и то изключително работническата класа.

Индустриите в страни с висока валюта се затварят от капиталистите, понеже не могат да намерят пазар на произведените стоки, а индустриите в страни с ниска валюта, чрез масови стачки се напускат от работниците, понеже надниците им са с няколко пъти по-ниски от ексистенц минимума.

И нека да не е зачудене тогава, когато безработните и работни глани пролетарии в Америка, Англия, Франция, Германия, Русия, Швейцария, България и др. отправят мощния вик към грабителите на труда: „Дайте хлеб или смърт.“

Обществените учреждения като парламент, общини, училища, финансии, транспорт и др; които са нагодени за притяжаване класовото съзнание и експлоатация на пролетарията стават вече негодни за жи-

вот; те не могат да дадат и онова малко, което дадоха при мирновременното си развитие на заченатите от отрицанието на капиталистическата система производителни сили. От това става очевидно, че социалните условия са подготвили много по-бързо и по-добре революцията, отколкото „другарите от запад“ и тия от исток, които вжзпреха тласака даден от великата Руска революция на революционното работническо движение в света. Славолюбивите вождове на трите интернационала затегнаха плътя на всестранната революция и спреха нейния ход за известно историческо време. Чрез научно шарлатанство, те поднесоха измамата на работниците да се борят по настоящем „за парче хляб“ за „мир в света“ за „8 часов работен ден“ против безработицата и пр., а в същност прекриха от самите работници извършеното предателство — политическия компромис.

Създаването на „единния фронт“, отиването на „комунистическата“ делегация на 2 април т. г. в Берлин и подписаната резолюция — позив от Вандервел — Радек и др., демаскира „червените революционери“, които за спасението на „държавния капитализм“ в Русия, продадоха по долу от 30 сребърника световната пролетарска революция на капитализма. „Единния фронт“ ги спой водителите на II, III интернационала следователно и с контрареволуционери в света.

Работниците, обаче, не могат да простят и протегнат ръка на убийците Носке, Шайдеман, Вандервел, Алберт Тома, Гонперс, Хюисман, Пастухов и др., които по ржцете си още носят незасжхналата кръв от Роза, Липкехт и милиони доблестни пролетарии избити от тия платени агенти от буржуазията. Сжщо така работниците не могат да се съгласят да бъдат приспани от опиума „за борба против безработицата“ и пр., който им се поднесе от Берлин. Защото борбата за безработицата, за увеличение работната заплата, за 8 часовия работен ден и др. такива вжпроси, които засегат работническата класа не могат да се разрешат при настоящата социал икономическа криза, чрез стачки, парламентарни джавканици, протести и пр., а чрез грубо-то физическо сблжкване с охолното ситие буржуа. Тези вжпроси са социал-политически, понеже не засегат само отделни работници в дадено производство, или страна, както бе при мирновременното развитие на капитализма, а — целата работническа класа в света и условието за техното окончателно разрешенне е: смърт на капитализма.

Но защо се продадоха и присждиниха към световната контрареволуция съветите на вождовете от III интернационал? Четете:

„Комунистическата“ делегация гласува резолюцията (на искусствите буржуазни дипломати д. на Ленин) защото не иска да пречи, а да подпомага и най малките стъпки към „единния фронт“.

По сжщата тая причина тя се отказа да подига в сегашната конференция вжпроса за убийството на Р. Люксембург, Либкнехт, Иогенес, Левинс и др. и да иска разследвания на събитията от гражданската война в Германия и т. н. (гл. Р. В. бр. 236).

По сжщата причина — ще кажем ние — „Държавния капитализм“ в Русия се отказа да тласка революцията на запад, защото „не иска да пречи, а да подпомага и най малките стъпки“ на капиталистическата офанзива; и по тая сжща причина правителството на Русия се отзова

в Генуа, за „да подпомогне и най малките стъпки към“ „възстановяване на световното разтроено стопанство като „сжгласува паралела между комунистическия принцип с другите принципи, сметайки че сжтрудничеството на двете системи е необходимо. — Русия в готова да допринесе за консолидирането на мира, стига само тя да бъде усжгорена“ и т. н. (из речта на Чичерин в Генуа, гл. Р. В. врой 235).

След предателството, извършено от II интернационал през 1914 год. следва предателството на III интернационал. Годината 1922 ще бъде записана в страниците на историята с кжрвави букви.

Генуа, носи на работническата класа нова империалистична война.

Там се очартаха две воюващи групировки. Едната е Франция, Полша, Ромжния, Югославия, Чехославия, а другата — Русия, Германия и Англия.

Централна Европа вероятно на скоро ще бъде разтжрсена от трясжка на орждията, който ще се разнесе към исток и юг.

В навечерието на тая междуособна война на капитализма, революционните сили на пролетарията трябва да се сплотят в един революционен класов фронт и вжодушени от Великия исторически пример на Великата Руска Революция, трябва да усилят спрения й ход и нанесат смжртоносен удар на капитализма и на „Държавния капитализм“.

И така разчистен историческия небосклон от тъмните сили, светлата пурпурна зора ще се яви на хоризонта и ще приветства великите борци с истинския комунизм!

На работническия изменник — Георги Димитров.

В първо-майския брой на „Работ. Вестник“ от т. г., този именник на „революционното“ работничество в България, макар и сам да произхожда от работническа среда, е написал статия за „капиталистическата офанзива“, в която, по край другото, казва дословно следното:

„В България, дето не съществува, извжн комунистическата партия, друга работническа партия и дето по тая причина вжпроса за единния фронт срещу капиталистическата офанзива се свежда до общо действие между комунистическите професионални сжзи и неколкото неутрални организации, предимно на държавните служжщи, и главно до сплотяването на нворганизираните работнически маси, социалпатриотите тоже се стремят с най-кални средства да спжват създаването на единния пролетарски фронт“.

Както виждате, работника Георги Димитров, който, за да запази добре платеното си място на секретар на тесняшкия червен синдикателен сжюз, народен представител, член на Ц. К. на партията и за да има вжжможността да си походи и поживее охолно на партийни средства в Виена, Берлин и цела Русия и обратно, се отказа от своите революционни разбирания и се окончателно бюрократизира, днес с безсрамието на паднала жена твърди, че вжн от комунистическата партия немало друга работническа партия.

Тоя мржсен продажници, по заповед на неговите арогантни господари от изпжлкома на III интернационал и Ц. К. на тесняшката партия; сжзнателно премжлчва и скрива от лицето на бжлгарското работничество съществуването на революционната Бжлгарска работническа комунистическа партия, в основата на която застанаха най-революционните работници от цела страна, които през революционните 1918, 1919 и 1920 години бежа, заедно с него, в първите редове на всички революционни акции.

Работниците от Б. Р. К. Партия си вземат бележка от това негово нахално поведение на продажник, за да му напомнят, когато стане нужда, тази негова мерзост и му дадат заслуженото, като на истински изменник и предател.

Нападките му против социалпатриотите не ни засегат: те са сжщо наши противници, както и тесняшката Б. Р. К. Партия.

На разни адреси.

В брой 250 от 3 май на „Работ. Вестник“ е поместено антрефиле от Варна, с което обвиняват нашите другари пристанищни работници че сж „злоупотребили“ пари, които сж събирани за покупка на джрва. Истината е тази: верно е, че през есента по инициативата на болшинството от пристан. работници и по техно решение се предприе събирането на суми за джрва, като за събирането съдействаха самите тесняци — поща-башии. Сжбра се сумата, която пак по решение на самите пристан. работници се предаде на Михал Атанасов (безпартиен) и Цветко Иванов (тесняк). Последния в чиито ржце бе цялата сума я злоупотреби, фанк, който самите работници знаят и който ще се установи в буржуазния сжд.

През ржцете на секретаря на организацията не е минала ни стотинка от тия пари. Писача СТ. не знае ли това и кого може да заблуди с неверните дописки? Наверно той сжлжа иска да уязви левия революционен комунизм, който си пробива път между работниците. Напразни усилия.

Г-н Ст. отговорете: защо злоупотребихте кжрвавите стотинки на пристанищните работници от 1400 — 1500 лева, която сума още не сте им я повжрнали, като бивш касиер на пристанищните работници. Сжщия СТ. нека отговори: неговата партия (тесняци) по принцип сж ли против общинската повинност и с чие разрешение той се нажжрбил да прави „услуги“ срещу 250 лева на варненските „граждани“, като посредник, заедно с други тесняци за изработването на тази повинност, обявено с реклама в буржуазния вестник „Варненска Поща“ бр. 847 от 2 май т. г.

В сжщото антрафиле — тесняците искат да смечат измената на Руското Сжветско Правителство, което в Генуа и Берлин заседава с империалисти и бурж. орждия за възстановяване на капитализма с обстоятелството, че нашите другари пристанищни работници са изпжлили един мандат даден им от настоятелството на трудовата пристанищна организация и удобрен от общото събрание на последните, който според нашите наговарени другари бе безпредметен и който неще даде никакви резултати, нещо което заявиха в заседанието на настоятелството и в общото събрание, вжжпреки това наложи им се да заминат за Бургас. Ние питаме присжствието на Сжветските делегати в Генуа и Берлин е ли решение на работниците от секциите на третия интернационал и давали тласак на революционното движение или е акт на предателство и измена?

Из движението.

Тесняцината се руши.

От Тржн ни изпращат протокол от тамошни наши другари, които образували група на 22 IV т. г. като се присждиняват към Б. Р. К. партия.

Предаваме текстуално протокола за конституиране на групата.

„Др. Гочо Гопин докладва:

1) Аз и другаря Джерекаров сме изключени от Б. К. Партия, самоизключиха и още 10 други другари, а защо? Защото се обявихме против двама търговци и един адвокат — търгаши в движението, като представители на опортюнистическото, интелегентско и предателско за пролетарията течение. Те ни нарекоха „анархисти“, искристи, провокатори и само с 2 гласа фалшиво болшинство ни изключиха. Но с това решиха ли нашата идейна съдба? Не, ние си оставаме комунисти и винаги сме били по-добри, по-близо до работничеството и революцията от тях, а това се потвърждава с напускането на близо половината най-сжзвателни, годни за революционна борба другари, от бившата за нас комунистическа група.

2) Отдавна ние идейно се поставихме вжн от Б. К. Партия, която твърдо вярваме да е изневерила на движението. Критикувахме нейните принципи и програма в лицето на официалните й представители тук — „водачите“, както те сами се наричат. За нас е решено; ние не сме само 2, а дванадесет души стари и шест нови, и като така можеме да се конституираме в отделна организация, която ще бъде сжзватна част от работническата комунистическа партия. Но ведно с това предлагаме да се изпрати и едно изложение до Ц. К. на Б. К. партия, с което да искаме да се изпрати делегат, за да анкетира случката, по кой начин по-леко ще ги демаскираме и с това измжнем останалите заблудени другари там.

Др. Хар. Попов се изказа по доклада в следния смисъл: „ние сме вече доста голяма група, която ако работи с жар, ще сжществува и ще се развие в силно комунистическо движение из Тржнско.“

Др. А. Джерекаров. — Често из историята на пролетарското движение се среща, щото неговите водачи — да му изменят; това се случи с широките социалисти в Бжлгария и цяла Европа, а сжщо и с водачите на Б. К. партия. Ето защо анкетата сметам за излишна, понеже изпратения делегат, убеден сжм, че не ще обжрне на нас „провокаторите“, „анархистите“, никакво внимание. А още сега трябва да се конституираме в отделна организация, като се присъединим към Бжлг. Работническа Комунистическа Партия, единствената представителка на работничеството и пролетарията, която го води по пътя на революционната борба и ще му донесе сигурна победа и освобождение.

Прие се предложението на другаря Джерекаров.

Организацията се сжстои от 18 члена а именно:

Георги Н. Белчев, Никола И. Джерекаров, Георги Григоров Джерекаров, Гочо Гопин, Хараламби Попов, Димитр Джерекаров, Алекси Ташков, Любомир М. Байкушев, Бойчо Петров, Кирил Гергинов, Ангел Н. Байкушев, Апостол Цветков, Славчо Н. Ташков, Тодор К. Радев, Сандо Стайков, Михайл Гржнчаров, Иван Тричков и Йоца Байкушев“.

Ц. И. К. от името на целокупната партия приветства своя строен младенец и борец.

Пожелава на другарите от групата сжс себоторициането на истински революционери да пржскат между страдащото от мизерия работничество в него край, освободителния революционен комунизъм.

СЛИВЕН. Чрез Вас поздравяваме революционния бжлгарски пролетарият, да живей революцията.

Групата.

КЕМАНЛАР. Чрез Вас поздравяваме борящия се революционен пролетарият, долу „единния фронт“ да живее революцията! да живее 1 май. Групата.

ВАРНА. Преди 1 май М. П. организация издаде малак хвжрчаш лист с който подкани работниците от фабриките, работилниците, транспорта и пр. да ги напуснат и се отзовжт на пжрвомайското сжбрание в помещението на пристанищните работници, което се намира в самото пристанище.

Този хвжрчаш лист заедно с общия позив беж пржснати и лепени по фабриките и кварталите на града от членовете на организацията, разпределени по команди.

На 1 май сжбранието бе открито

в 10 часа сутринта. Присжстваха близо 100 души, изключително работници.

Др. оратор изжкна значението на 1 май не като ден на паради, веселия, а като ден на революционен подем и една стжпка напред към революцията.

Речта му бе изслушана с внимание и често одобрявана от работниците, които не беж присжствали до тогава на наши сжбрания и които за пржв път чува пламенното слово на революционния комунизъм.

Требва да отбележим, че нашите позиви организирани се класаха от тесняшките мизерници.

За празненството на тесняците ще кажем думата си в идния брой.

ТАТАР-ПАЗАРДЖИК. В вчерашния тесняшки митинг сжстоял се на площада пред Банка Гирдап с оратори А. П. и Д-р Сакаров.

Когато почна да говори последния се зачу бучение: многохиландия митинг се разбега като сжщинско овчешко стадо. Всежзможни невжобразими сцени, човешки пирамиди един вжрху други старци, жени, деца. Един знаменосец бегаше с свито знаме в клуба. То бе страшна трагикомедия небивал контраст на революционната фразеология.

И всички този ужас от нищо. Понеже на широките е мило за Аполога на „норидорчето“, отпечатали афиши и четирима почват да ги пржскаат, да осветляят митинга, кой е Сакаров, тесняшката полиция се спречква. Става збиване, един блжска близкостоящите варели, от които произлиза бучението.

КЕМАНЛАР. Тесняшките групи на брой пет в района имаха на 17 м. м. конференция в с Голема-Кокарджа.

Говори инженера Чобанов от Разград за разораването на Врангеловата армия. Речта му бе савжршено бледа. Ние поискаме думата, която ни се даде от председателствующия сжбранието.

Засегнат от нашата безпощадна революционна критика, която ги изобличи за гдето напуснаха пътя на революцията и се побратимиха с Вандервеловци, извика всичката жлжч в интелегентската душичка на инженера, който почна да се кара на председателя, за гдето ни дал думата. Думата ни се отне, но затова пжк всичко годно, непокаварено, революционно се нареди под нашето знаме. Работници.

САМОКОВ. — На 19 март станаха избори за буржуазния институт — общината. Тесняците лжгаха работниците еснафи и др., че завладяването на „комуната“ за четвърти път е необходимо, като предна позиция, за да шормува от по-сетне централната власт и че това е решителния двубой между труда и капитала!

За да разоблачим тая безподобна цинична шарлатания и отстраним работниците от моралния гнет на тесняците, групата издаде позив и издигна лозунга: „стига залжгвания, никакви избори повече!“

Злобата на „вождовете“ бе небивала. Позивите ни беж клжсани, а нас хулеха. В помрачението си стигнаха до там да бият работниците.

Кандидата за кмет на тесн. партия би зверски работника Тодор Вжрбанов, щото е казал да се бойкотира избора, с което и представат да бждат избирателен добитжк.

Интелегентската диктатура обаче ще бжде смазана от здравите мишци на работниците.

Работниците ще вдигнат коравия юмрук, срещу всички демагози и мощно ще извикат: долу маските политически шарлатани.

Времето наближава. Работници.

САМОКОВ. Следствие нашата агитация в деня на избора се пунаха 40 бюлетина с лозунга: „Да живее революционния комунизъм“.

Левичари.

Работнически глас.

(свободна трибуна)

До Редакцията на Работ. „Искра“ гр. Варна.

Другарю Редакторе, моля удовлетворете моите пролетарски желания като дадете место в Работ. „Искра“ на тия няколко реда.

Ще приведа няколко факти, само из производството в което работя и аз. Нека моето скромно превежда-

не на тия факти, послужи на всички работници, с чиста пролетарска душа за огледало, какво представлява тесняшката партия с нейните синдикати.

1. В работилницата на Бр. Табакови, стжлбове на тесняшкия комунизъм, един член на кооператив сжвет и контролната комисия на партийната организация, другия от тех бивш общински сжветник, които разшириха предприятието си и станаха търговци на общарски стоки. Работниците им са в тесняшката секция. Паскал Петров е член на настоятелството и партиен, както и господарите, и всичко това не им пречи да работят до 6 часа подир обед с надница и продължат след 6 часа до 11 часа на парче, като използват през това време малките работници. Ни най-малко ги смущава, че на улицата има безработни от производството, едни от тех са принудени да работят, по складовете, а пжк братя на Паскал Петров. Димитр Петров, прекара целия сезон в безработица. Разбира се и той е член на тесняшката секция, но кржвните му братя и по положение, с който живее в тая организация, за защита на своите работнически интереси, предпочетоха да защитят не неговата пролетарска участв, а господарските интереси, тжй като тия господари третират всички работници извжн техната работилница за неспособни, подведат работниците на тая господарска вждица и им работят до полунощ, а вжн нека гладуват техни братя.

2. В работилницата на Кущи Николов работниците са членове сжщо на тесняшките организации: Борис Гогов е член в настоятелството, но те заслужават по-голема похвала, освен че до полунощ работят, но и празничните неделни дни.

3. В работилницата на Борис Белев, еснафин, партиен член, работника Марко Лозанов, настоятел на вестника им, този работник, които са го потупали некои авторитети и му казали че е добжр функционер, при запитването му защо работи извжнредно, отговаря че бил неопитен, и влязал по-рано на работа за да се учи, на други пжк понеже работял полека и неможел да искара на господаря много работа, и за това трябвало да работи от другите повече, когато става вжпрос за повишение, човека не иска, защото ако недаде господаря, и остане без работа щел да остане недоучен, понеже сжпя страниците на „Работ. Искра“, тези няколко примера са достатжчни. По всичко се вижда, че тая извжнредна работа, е решение на самата им секция. Не само работниците, които нарушават, но и с останалите им партийни членове като заприказвали, отговора им е, че това не било нищо, ако работниците работели на своите господари извжнредно, то те им плащали — Да живее единния фронт: той е вжстановен вече, разцелуваха се в Берлин с убийците на Германската Пролетарска Революция, Шайдман и Носке, и с всички останали предатели на всесветската революция, а представителите на сжветското руско правителство в Генуа, ще вжстановят стопанствения живот на всесветската буржуазия, а нашите тесняци тук на местна почва ги изпреварваха, нека приведем когато е за реклама как пишат в брой 253 на „Работ. Вестник“, директивата за дейността на професионалните сжюзи, Б.) остояване и запазване осем часовия работен ден в всички предприятия дето той е прокаран и прекарването му там дето до сега не е бил вжведен. б) Пжлно спазване неделната и празнична почивка в всички предприятия. в) Премахване на извжнредната работа, ноцната и работата на парче, като таква които изтощават силите на работниците, увеличават безработицата и способствуват за намаление на работническата заплата.

Сжпоставете другари работници, това що пишат с делата им, и кажете имали сжвместимост! Не, и всеки работник от тия нагледни факти, с каквито е пжлен живота на работническите борби, ще трябва да извлече най-ценната поука, че там кадето има дволичие, несжвместимост думите и делата, тази организация е чужда на пролетарския морал, и тя е негодна да вжзпита и

кали, самотвержени борци готови на всички жертви за своето освобождение.

Всеки работник жаден за своето освобождение, хиляди пжти до сега, трябва да се обеди, че партия, която е пжлна с господари и чужди елементи на работническата класа, тя не може да бжде комунистическа, и друго вжзпитание не може да даде, на стоящите при ней работници, освен това, което превеждаме по-горе, за срам и позор на тия работници, които са членове на класата на която е предначертала историята най-великата задача, да разруши кржравото общество на капитала и изгради новия строй на блаженото трудово общество. Да им натрапва и в производствените им организации, чужди елементи за скретар-каснери. Далеч другари от тая разаравача работническата партия, и бюрократически синдикати. — Под знамето на чисто работническата революционна класова партия, и революционите заводски организации, зжгжстени в тоя братски класов сжюз, поведем решително борбата напред, не за повишения, и реформи, залагалки за работническата класа, отклоняващи ни от правия път, и правят по-продлжително господството на буржуазията, а към решителните преки акции за отнемане господството на буржуазията и изграждане на трудовото комунистическо общество.

13/IV 1922 год. Хасково.

Вжлков.

БУРГАС. На 23 т. м. няколко селски дружби от околията беж дошли с знамената си, пред които дружби и главно пред голяма част от сирджийски калабалжк дружбашкият м-р Манолов джржа своята политическа реч от балкона на кафене „Борис“.

След като с голяма настжрвеност разгледа вжлния апетит за власт на кождерските и кокалановски партии (уж, че дружбашката партия не е кождерска и кокалановска. А, где ще е такава... има си кас!...) и изложи вжтрешното и вжншно положение на Бжлгария, м-р Манолов завжрши своята реч с хвалба на Б. К. партия (т. с.), която единственна, чрез „Работн. Вестник“, показала спасителния път, из който трябва да вжрви за сега вжншната политика на Бжлгария, отблязва сжюза между Германия и Русия и акламира Сжветска Русия, като каза, че последната носи и ще донесе освобождението на колониалните и победени в последната война народи от сжглашенските джржави.

Сега Ленин от Москва и Георги Чичерин от Генуа, гдето последния се намира на конференцията на победените и победителите империалистически джржави, могат да тжржествуват, че се намират на един фронт с бжлгарското дружбашко правителство и че последното, начело с Стамболийски, става вече хем земеделско, хем комунистическо. Блазе им!...

Накрай, трябва да се отбележим за знание на всички работници в Бжлгария, че тесняшките комунисти, верни на своя мжлчелив сжюз с дружбашите, манифестираха, тоя ден отново своето сжчувствие към последните, като не свикаха, както обикновенно правят при такива случаи, свое публично политическо сжбрание и оставиха своите хора да правят калабалжк на дружбашкия митинг и покажат взаимната си сила пред старите буржуазни партии.

Работници от бургаската тесняшка партия, попитайте вашата местен комитет и вашите водители, защо тоя ден те не свикаха публично сжбрание и да осуетят митинга на дружбашите, като го лишат от присжствението на много тясняшки работници и сжчувственици.

Поправка. В брой 10 печатаното антрафиле по единния фронт, а именно в „Светопотресна новина“ в ред 17 от доле на горе е пропусната важна печатна грешка, която изменя смисъла на целия пасаж. Така напечатано е: „Този факт позволява да се вярва, че II интернационал действително жлаве и пр.“ Пред последната дума „желает“ е изпуснатата отрицателната частица „не“ и тогава ще стане: „Този факт позволява да се вярва, че II интернационал действително не жлаве и пр.“